

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 6C/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217570
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612217570.6

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu H., J. S.. Z.., O.: XX XXX XXX, J. J. H. K. Č.. XX, T., zastúpený Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36864421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému J. S., W. E. J. J. S. T., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a** .

Návrh na prerušenie konania súd **z a m i e t a** .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde návrhy, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením č. 6C/138/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 6C/138/2012, 6C/140/2012, 6C/163/2012, 6C/169/2012, 6C/184/2012, 6C/190/2012, 6C/194/2012, 6C/218/2012, 6C/219/2012, 6C/222/2012, 6C/227/2012, 6C/260/2012, 6C/279/2012, 6C/337/2012 na spoločné konanie s tým, že všetky veci sa budú viesť pod jednou sp. zn. 6C/138/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského

rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia

vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškание v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prietahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu „žiadosti o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť „nesprávnym úradným postupom“ na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotené, a nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili, doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/55/2012 zo dňa 22.10.2012. O nevyhlásení zákonnej sudkyne z pojednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté Krajským súdom v Košiciach uznesením č.k. 5NcC/55/2012-14 zo dňa 22.10.2012. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväzná nie len pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Vzhľadom na uvedené a na to, že tunajší súd už o rovnakom návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol a to uznesením z č. I. 76, nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na ustanovenie § 119 O.s.p. a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v prevažnej väčšine boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, v jednom prípade exekučným titulom bola notárska zápisnica. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj Zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Súd sa oboznámil s obsahom jednotlivých exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves:

Spis 10Er/516/2006 - týkajúci sa spisu 6C/138/2012, povinným bol L. E.. Žiadosť exekútora o vydanie poverenia došla súdu 25.9.2006. Súd vyzval právneho zástupcu oprávneného na špecifikáciu trov právneho zastúpenia v exekúcii dňa 24.10.2006. Po tom, čo oprávnený opravu súdu predložil bolo vydané poverenie exekútorovi 5.2.2007. Dňa 15.11.2010 predložil súdu exekútor podnet na čiastočné zastavenie exekúcie. Súd následne dňa 24.11.2010 vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie zmluvy o úvere a VOP a žiadal exekútora o oznámenie vymoženej sumy v exekúcii. Súdny exekútor dňa 10.12.2010 oznámil, že nebola vymožená žiadna suma. Oprávnený dňa 18.11.2010 predložil súdu návrh na zmenu súdneho exekútora a dňa 20.12.2010 predložil požadované listiny. Exekúcia bola následne uznesením zo dňa 21.1.2011 zastavená a oprávnený bol zaviazaný na trovy exekúcie. KS v Košiciach zrušil napadnuté uznesenie dňa 26.10.2011 po odvolaní oprávneného. Exekúcia bola následne v časti nad sumu 7,64 € nad 7 % úrok z omeškania zo sumy 2,66 € od 17.3.2006 do zaplataenia, nad trovy konania 96,26 €, nad trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní 26,55 €, nad poplatok za vydanie poverenia 16,50 €, nad poplatok za overenie exekučného titulu 14,14 € a nad trovy exekúcie zastavená a bolo vyhovené žiadosti o zmenu súdneho exekútora z JUDr. Mihala na JUDr. Krutého a JUDr. Mihalovi priznané trovy exekúcie a to uznesením zo dňa 7.3.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.7.2012. Toto uznesenie bolo napadnuté odvolaním oprávneného a bolo potvrdené KS v Košiciach dňa 24.5.2012.

Vo vzťahu k spisu 6C/138/2012 žalobca namietal, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote.

Spis 10Er/196/2004 - týkajúci sa spisu 6C/140/2012, povinným bol S. U.. Dňa 26.11.2004 bol súdnu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie a súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 2.12.2004. Dňa 9.12.2004 súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie podľa žiadosti exekútora a návrhu oprávneného. Následne súdu dňa 18.11.2010 došiel návrh na zmenu súdneho exekútora. Exekúcia bola uznesením zo dňa 25.1.2011 zastavená a oprávnený bol zaviazaný na náhradu trov exekútora. Uznesenie bolo napadnuté odvolaním oprávneného a uznesenie bolo následne zrušené KS v Košiciach dňa 29.9.2011. Exekúcia bola potom vyhlásená za neprípustnú a

zastavená, návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol zamietnutý a oprávnený bol zviazaný na náhradu trov exekútora uznesením zo dňa 2.12.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16.4.2012. Oprávnený sa voči tomuto uzneseniu odvolal, avšak napadnuté uznesenie bolo potvrdené KS v Košiciach dňa 27.3.2012, čl. 51.

Vo vzťahu k spisu 6C/140/2012 žalobca namieta, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote.

Spis 10Er/942/2009 - týkajúci sa spisu 6C/163/2012, povinnou bola O. H.. Súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 18.12.2009. Súd dňa 27.1.2010 vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere. Dňa 19.2.2010 bolo doručené súdu oznámenie súdneho exekútora, že požadované písomnosti nebudú súdu predložené. Žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia bola následne uznesením zo dňa 24.2.2010 zamietnutá, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.8.2010. Oprávnený sa voči tomuto uzneseniu odvolal, avšak KS v Košiciach potvrdil uznesenie tunajšieho súdu dňa 9.6.2010. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 16.9.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.9.2010.

Vo vzťahu k spisu 6C/163/2012 žalobca namieta, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Spis 10Er/466/2006 - týkajúci sa spisu 6C/169/2012, povinným bola E. Č.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 22.8.2006. Súd dňa 2.10.2006 žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol v časti trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 1.075,-Sk a následne uznesením zo dňa 16.11.2006 exekučné konanie v tejto časti zastavil. Dňa 25.4.2007 súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie bez zamietnutej časti. Uznesením zo dňa 10.10.2007 súd uložil povinnému poriadkovú pokutu vo výške 3.000,-Sk. Následne uznesením zo dňa 6.6.2011 súd exekúciu v časti sumy vo výške 443,47, v časti úrokov z omeškania, a to nad 6 % úrok z omeškania ročne zo sumy 456,75 EUR od 8.2.2006 do zaplatenia zastavil a zároveň vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora JUDr. Petra Cirbesa a vykonaním exekúcie vedenej pôvodne u súdneho exekútora JUDr. Petra Cirbesa pod číslom EX 308/2006 na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod. sp. zn. 10Er 466/2006 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava, Záhradnícka 60, Bratislava, ktorému vec postúpil na ďalšie konanie. Voči tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie a spis sa toho času nachádza na Krajskom súde Košice. Vo vzťahu k spisu 1C/169/2012 žalobca namieta, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote.

Spis 10Er/92/2006 - týkajúci sa spisu 6C/184/2012, povinnou bola I. Q.. Dňa 26.11.2004 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie a tunajšiemu súdu došla žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.2.2006 (spis postúpený tunajšiemu súdu z OS Bratislava III). Exekútorovi bolo udelené poverenie dňa 1.3.2006. Súdu bol dňa 18.11.2010 doručený návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Súd uznesením zo dňa 20.1.2011 vyhovel tejto žiadosti o zmenu exekútora z JUDr. Mihala na JUDr. Krutého a JUDr. Mihalovi boli priznané trovy exekúcie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21.4.2011. Dňa 17.2.2011 žiadal oprávnený o opravu poverenia a následne dňa 12.4.2011 bolo vydané opravné uznesenie v časti označenia spisovej značky súdneho exekútora. Exekútor predložil súdu dňa 30.9.2011 žiadosť o zaslanie exekučného spisu. Súdnemu exekútorovi bolo oznámené, že pri zasielaní exekútorového spisu došlo ku strate exekútorového spisu a dňa 11.10.2011 bol exekútor vyzvaný, aby súdu oznámil listiny potrebné na rekonštrukciu spisu, tieto listiny exekútor oznámil súdu dňa 7.11.2011. Dňa 7.11.2011 boli požadované kópie listín zo spisu vyhotovené a zaslané súdnemu exekútorovi JUDr. Krutému. Dňa 14.6.2011 bolo vrátené poverenie súdnym exekútorom JUDr. Mihalom.

Vo vzťahu k spisu 6C/184/2012 žalobca namieta, že súd rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote.

Spis 10Er/421/2009 - týkajúci sa spisu 6C/190/2012, povinnou bola J. H.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 24.7.2009. Oprávnený bol dňa 14.8.2009 vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy a VOP. Následne bola súdu predložená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania zo dňa 18.11.2009. Exekútor bol dňa 17.12.2009 vyzvaný, aby od oprávneného zabezpečil úverovú zmluvu a VOP, na čo tento dňa 21.1.2010 oznámil, že požadované písomnosti nebudú oprávneným predložené písomnosti, zo dňa. Žiadosť exekútor o udelenie poverenia bola uznesením zo dňa 28.1.2010 zamietnutá. Oprávnený sa voči tomuto uzneseniu odvolal, avšak

uznesenie bolo potvrdené KS v Košiciach uznesením zo dňa 17.5.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.6.2010. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením zo dňa 10.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.8.2010.

Vo vzťahu k spisu 6C/190/2012 žalobca namietal, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Spis 10Er/978/2009 - týkajúci sa spisu 6C/194/2012, povinnou bola P. C.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 28.12.2009 a návrh na vykonanie exekúcie bol u súdneho exekútora do zápisnice spísaný dňa 28.11.2009. Exekútor bol dňa 11.1.2010 vyzvaný, aby od oprávneného zabezpečil úverovú zmluvu a VOP, na čo tento dňa 29.1.2010 oznámil, že požadované písomnosti nebudú oprávneným. Žiadosť exekútor o udelenie poverenia bola uznesením zo dňa 4.2.2010 zamietnutá, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.7.2010. Oprávnený sa voči tomuto uzneseniu odvolal, avšak KS v Košiciach uznesením zo dňa 31.5.2010 odmietol odvolanie oprávneného, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2.7.2010. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením zo dňa 10.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 20.8.2010.

Vo vzťahu k spisu 6C/194/2012 žalobca namietal, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Spis 10Er/138/2009 - týkajúci sa spisu 6C/218/2012, povinným bola P. U.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 20.3.2009 a návrh na vykonanie exekúcie bol u súdneho exekútora do zápisnice spísaný dňa 18.2.2009. Právny zástupca oprávneného bol dňa 23.3.2009 vyzvaný na špecifikáciu trov právneho zastúpenia v exekúcii, pričom túto špecifikáciu predložil dňa 24.4.2009. Exekútor bol dňa 7.5.2009 vyzvaný, aby od oprávneného zabezpečil úverovú zmluvu a VOP, na čo tento dňa 18.5.2009 oznámil, že požadované písomnosti nebudú oprávneným predložené. Následne bol dňa 22.5.2009 oprávnený vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy a VOP. Oprávnený dňa 6.7.2009 predložil súdu žiadosť o informáciu o stave konania, na čo bol opätovne dňa 9.7.2009 vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy a VOP. Oprávnený žiadal o predĺženie lehoty na predloženie listín a požadované listiny boli následne predložené dňa 21.9.2009. Oprávnený bol dňa 6.10.2009 vyzvaný na oznámenie sumy uhradenej povinným pred začatím rozhodcovského konania do podania návrhu na vykonanie exekúcie. Po predložení odpovede oprávneného zo dňa 30.10.2009 bolo exekučné konanie uznesením zo dňa 25.11.2009 zastavené a náhrada trov účastníkom nepriznaná. Oprávnený sa voči tomuto uzneseniu odvolal a KS Košice po výzve adresovanej PZ oprávneného na preukázanie skutočností, že povinný uzavrel predmetnú úverovú zmluvu na účely podnikania, resp. inej zárobkovej činnosti, uznesením zo dňa 12.7.2010 zrušil napadnuté uznesenie. Dňa 21.7.2010 bolo exekútorovi vydané poverenie.

Vo vzťahu k spisu 6C/218/2012 žalobca namietal, že súd rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote.

Spis 10Er/520/2011 - týkajúci sa spisu 6C/219/2012, povinným bol H. P.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 17.1.2011. Dňa 17.1.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.9.2011. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením zo dňa 23.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.3.2012.

Vo vzťahu k spisu 6C/219/2012 žalobca namietal, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Spis 10Er/18/2011 - týkajúci sa spisu 6C/222/2012, povinným bol D. U.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 17.1.2011 a návrh na vykonanie exekúcie bol u súdneho exekútora do zápisnice spísaný dňa 30.11.2010. Dňa 24.1.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.2.2011. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením zo dňa 17.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.4.2011.

Vo vzťahu k spisu 6C/222/2012 žalobca namietal, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Spis 10Er/39/2011- týkajúci sa spisu 6C/227/2012, povinným bol E. Č.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 21.1.2011 a návrh na vykonanie exekúcie bol u súdneho exekútora do zápisnice spísaný dňa 13.12.2010. Dňa 27.1.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.2.2011. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením zo dňa 5.5.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2011.

Vo vzťahu k spisu 6C/227/2012 žalobca namietal, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Spis 10Er/63/2003 - týkajúci sa spisu 6C/260/2012, povinnou bola J. H.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 11.6.2003. Súdnemu exekútorovi bolo dňa 2.7.2003 udelené poverenie na vykonanie exekúcie.

Vo vzťahu k spisu 6C/260/2012 žalobca namietal, že súd rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote.

Spis 10Er/421/2009 - týkajúci sa spisu 6C/279/2012, povinnou bola J. H.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 24.7.2009 a návrh na vykonanie exekúcie bol u súdneho exekútora do zápisnice spísaný dňa 26.6.2009. Oprávnený bol dňa 14.8.2009 vyzvaný na predloženie úverovej zmluvy a VOP. Následne bola súdu predložená žiadosť oprávneného o informáciu o stave konania zo dňa 18.11.2009. Exekútor bol dňa 17.12.2009 vyzvaný, aby od oprávneného zabezpečil úverovú zmluvu a VOP, na čo tento dňa 21.1.2010 oznámil, že požadované písomnosti nebudú oprávneným predložené písomnosti, zo dňa. Žiadosť exekútor o udelenie poverenia bola uznesením zo dňa 28.1.2010 zamietnutá. Oprávnený sa voči tomuto uzneseniu odvolal, avšak uznesenie bolo potvrdené KS v Košiciach uznesením zo dňa 17.5.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.6.2010. Následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením zo dňa 10.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.8.2010. Vo vzťahu k spisu 6C/279/2012 žalobca namietal, že súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote.

Spis 10Er/439/2010 - týkajúci sa spisu 6C/337/2012, povinným bol S. Š.. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia došla súdu dňa 16.7.2010 a návrh na vykonanie exekúcie bol u súdneho exekútora do zápisnice spísaný dňa 25.5.2010. Dňa 28.7.2010 súd adresoval žiadosť ÚPSVaR Poprad, pracovisko Levoča, aby oznámili, či povinný bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie v predmetnom období a Sociálnej poisťovni Levoča, aby oznámili, či povinný bol vedený ako zamestnaný v predmetnom období, pričom odpovede došli 20.8.2010 a 23.8.2010. Žiadosť o udelenie poverenia bola uznesením zo dňa 2.9.2010 zamietnutá, avšak po odvolaní oprávneného bolo napadnuté uznesenie zrušené KS v Košiciach dňa 22.7.2011. Exekučné konanie bolo následne zastavené uznesením zo dňa 26.9.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.10.2011.

Vo vzťahu k spisu 6C/337/2012 žalobca namietal, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vzhľadom na skutočnosť, že obsah oboznámených spisov je súdu známy z jeho rozhodovacej činnosti s poukazom na ust. § 121 O. s. p. tieto skutočnosti nie je potrebné dokazovať a z toho dôvodu sa k obsahom týchto spisov ani účastníci vyjadrovať nemuseli.

Okrem návrhu na prerušenie konania z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/55/2012-14 zo dňa 22.10.2012 podal žalobca ďalší návrh na prerušenie konania zo dňa 16.4.2015. V tomto návrhu na prerušenie konania uviedol, že na Okresnom súde Prešov sa pod sp. zn. 7C/6/2010 vedie konanie o náhradu škody pre porušenie práva EÚ, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť okresný súd v exekučnom konaní vedenom proti žalobkyni na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, v ktorom sa vymohlo plnenie na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj v rozpore so zákonmi schválenými z dôvodu transpozície smerníc EÚ zameranými na ochranu spotrebiteľa na finančnom trhu. V uvedenom konaní vystupujú na strane žalovaných v 1. rade SR, zastúpená MS SR, v 2. rade Pohotovosť s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS Bratislava. V tomto konaní Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 7.10.2013 v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora EÚ o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Táto navrhla položiť otázku, či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva predtým ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia a vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade ak áno, či je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa vzhľadom na daný skutkový

stav najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť a nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu. Ak ide o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát a či možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením a či má vydanie bezdôvodného obohatenia ako právny prostriedok nápravy prednosť pred náhradou škody. Žalobca tvrdil, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde v Prešove sp.zn. 7C/6/2010 má zásadný význam pre posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Žalobca navrhol prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/55/2012-14 zo dňa 22.10.2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5NcC/43/2012 je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Súd poukazuje na skutočnosť, že nebol dôvod na podanie návrhu na prerušenie konania, pretože žalobcovi bolo známe, že dňa 12.12.2013 Ústavný súd SR uznesením sp.zn. IV.ÚS 693/2013-11 odmietol okrem iných sťažností žalobcu i sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5NcC/43/2012 pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na jej prerokovanie. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol podaný 18.6.2015 opätovne zamietol ako návrh nedôvodný. O ďalšom návrhu na prerušenie konania, ktorý žalobca podal v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. súd taktiež rozhodol tak, že tento návrh na prerušenie konania zamietol. Prejudiciálne otázky, ktoré Okresný súd v Prešove v konaní sp.zn. 7C/6/2010 predložil Súdnemu dvoru EÚ, majú vplyv na rozhodnutie vo veci sp.zn. 7C/6/2010 vzhľadom na skutočnosť, že tento súd sa má zaoberať aj činnosťou resp. nečinnosťou žalobkyne v tomto konaní a skutkovým stavom, aký v tomto konaní popisuje žalobkyňa. Okrem toho v týchto spojených veciach pod sp.zn. 6C/138/2012 sa nerieši iba správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný

rozsudok rozhodcovského súdu, ale i iný postup exekučného súdu, ktorý žalobca považuje za postup v rozpore s exekučným poriadkom a na takéto otázky rozhodnutie Súdneho dvora EÚ nezodpovie. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti aj tú skutočnosť, že Okresný súd v Prešove iba podľa informácie žalobcu (nebolo predložené žiadne uznesenie) o prerušení konania rozhodol uznesením zo dňa 7.10.2013, pričom na tunajšom súde sa vedie množstvo žalobných návrhov žalobcu POHOTOVOSTĚ s.r.o., o ktorých už prvostupňový súd v merite veci rozhodol a žalobca nepodával návrhy na prerušenie konania z tohto dôvodu. Súd i tento návrh na prerušenie konania považuje za návrh nedôvodný, a preto tento procesný návrh žalobcu zamietol.

Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení IV. ÚS 693/2013-11 zo dňa 12.12.2013, v ktorom prerokovával porušenie namietaných práv žalobcu okrem iných i napádané rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, rozhodol, že sťažnosť žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Duplicitná ústavná sťažnosť žalobcu v tej istej veci preto nie je ničím iným, než spôsobovanie prieťahov konaní. I to bol dôvod opätovného zamietnutia návrhu žalobcu na prerušenie konania.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým

Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, voči štátu za nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobný návrh bol podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

Zodpovednosť štátu podľa § 1 ods. 1 zákona je občianskoprávnou zodpovednosťou objektívnou, bez ohľadu na zavinenie.

Vznik zodpovednosti sa viaže na existenciu určitých skutočností alebo skutkových relácií, ktoré určuje zákon a súhrn ktorých tvorí zákonnú skutkovú podstatu protiprávneho činu (zodpovednostnú skutkovú podstatu). Prvkami skutkovej podstaty, naplnenie ktorej má za následok vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím sú 1/ subjekt (orgán štátu), 2/ predmet (nezákonným rozhodnutím porušený právny vzťah), 3/ správanie subjektu (jeho rozhodnutie), 4/ výsledok spočívajúci v škode, 5/ príčinná súvislosť medzi správaním (rozhodnutím) a výsledkom (škodou) a 6/ protiprávnosť - nezákonnosť. Pre vznik tejto zodpovednosti musia byť splnené všetky zákonom vyžadované podmienky. Poškodený musí využiť možnosť podať proti rozhodnutiu odvolanie (§ 3 zákona), ktorá podmienka v preskúmanom prípade bola splnená a musí ísť o rozhodnutie právoplatné (ktorá podmienka taktiež bola splnená), pretože len právoplatné rozhodnutie zakladá zodpovednosť. Až právoplatnosť rozhodnutia vylučuje možnosť jeho nápravy riadnym opravným prostriedkom a je definitívne a záväzná pre účastníkov aj orgány a vykonateľné.

Vo vzťahu k rozhodnutiam, ktoré by boli odvolacím súdom zrušené, súd by skúmal, či škoda žalobcovi vznikla a ak áno, či je daná príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou. V daných prípadoch však boli len dve rozhodnutie odvolacím súdom zrušené a neboli vo vzťahu k nim zo strany žalobcu preukázané pojmové znaky náhrady škody popísané zhora. Naopak, vo väčšine vecí boli prvostupňové rozhodnutia boli potvrdené.

Tak, ako v tejto veci, ani vo všetkých ostatných veciach vedených v tomto konaní, žalobca žiadnym spôsobom nezdokladoval ním namietanú vzniknutú škodu a jej výšku a to isté sa vzťahuje k uplatnenej nemajetkovej ujme a tiež nepreukázal existenciu príčinnej súvislosti medzi udávaným nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou.

Súd považuje za potrebné poukázať i na to, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 je pre súd stanovená lehota pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Nie je však stanovená lehota pre rozhodnutie súdu v prípadoch, keď žiadosti exekútora nevyhovuje, čo je prípad väčšiny žalôb žalobcu.

V niektorých sporoch (napríklad 6C 219/2012 a 6C 222/2012) bolo poverenie vydané v zákonnej lehote, napriek tomu žalobca namietal nevydanie poverenia po lehote.

Zároveň súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS/476/2012-12 zo dňa 3. 10. 2012, v ktorom sa ústavný súd zaoberal ústavnou sťažnosťou žalobcu voči postupu Okresného súdu Bratislava IV a týmto uznesením bola sťažnosť obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. odmietnutá, pričom súd skonštatoval, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Súd považuje za potrebné dodať, že žalobca dňa 24.2.2014 v konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová ves sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, ktorý bol vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave, ktorým mala byť vyčíslená majetková škoda spôsobená žalobcovi v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá len jeden originál tohto posudku, na ktorý bude v ostatných veciach vedených Okresným súdom Spišská Nová Ves odkazovať.

Z tohto dôkazu - žalobcom označeného znalecký posudok č. 1/2014 vyplýva, že žalobca zadal znaleckému ústavu úlohu určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Ním oslovený ústav na základe analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcovi, ktorú diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb takto:

Žaloby NZP a NP:

- mzdové náklady 4,15 eur,
  - náklady na tlač 5,31 eur,
  - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
  - náklady na poštovné 3,01 eur,
  - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur,
- čo celkom činí 30,76 eur.

Žaloby ZE:

- mzdové náklady 5,07 eur,
  - náklady na tlač 5,31 eur,
  - náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur,
  - náklady na poštovné 3,01 eur,
  - náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur,
- čo celkom činí 31,68 eur.

Žalovaný sa k tomu vyjadril tak, že ho považuje za nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu, preto navrhol súdu na neho neprihliadnuť. Poukázal na to, že žalovanému bola priamo odňatá možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať pri postupe na vypracovaní posudku, a preto odpovedá na otázky výlučne kladené žalobcom, náklady na poštovné a náklady na tlač, posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku, tieto nespĺňajú zákonom predpísané kritérium skutočnosti, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Vyjadril sa, že tento posudok je výrazne jednostranný a pri jeho vypracovaní sa vychádzalo zo skutočností, ktoré boli zistené len z podkladov poskytnutých žalobcom. Podrobne odôvodnil nesúhlas s týmto posudkom so svojím záverom, že nárok žalobcovi nie je možné priznať ani za predpokladu, že by mal súd z jeho obsahu preukázané, že k vzniku škody došlo.

K tejto listine súd poukazuje, že sa nejedná o znalecký posudok v zmysle § 127 O. s. p., pretože nešlo o podanie znaleckého posudku, ktorý by zadal v tomto konaní súd, jedná sa len o listinný dôkaz predložený žalobcom a vyhodnotil ho súd v zmysle § 129 ods. 1 O. s. p.

Okrem toho z tejto listiny nemožno usúdiť žalobcom uplatnenú výšku škody v konkrétnych (žalovaných) veciach, ide len o všeobecné konštatovanie nákladov žalobcu v bližšie nešpecifikovaných sporoch. Z tohto pohľadu je tento listinný dôkaz pre daný prípad nepoužiteľný.

Súd ho s poukazom na § 132 O.s.p. vyhodnotil v tom smere, že pokiaľ sa týka výšky škody, žalobca ju hodnoverným spôsobom nepreukázal.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Pokiaľ sa týka žalobcom uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy súd napriek uvedenému konštatuje, že zo strany žalobcu výška ním uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Žalobca v tomto smere nepredložil žiadne listinné dôkazy, nenavrhol žiadne dokazovanie a teda v tomto smere taktiež neunesol dôkazné bremeno.

Z dôvodov podrobne popísaných vyššie súd preto návrh žalobcu ako neopodstatnený v plnom rozsahu zamietol.

Súd poukazuje i na to, že vo veci tých istých účastníkov existuje už judikatúra súdov. Krajský súd Banská Bystrica rozhodoval ako odvolací súd vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 4C/109/2012-79 zo dňa 21.8.2013 a svojím rozsudkom 13 Co/807/2013 zo dňa 26.11.2013 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu, ktorým návrh žalobcu bol v plnom rozsahu zamietnutý.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 11.4.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísliła a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.